

Opis zajęć (sylabus).

Nazwa zajęć:	Choroby Koni - Chirurgia Koni	ECTS	4
Nazwa zajęć w j. angielskim:	Equine Diseases – Equine Surgery		
Zajęcia dla kierunku studiów:	Weterynaria		

Język wykładowy:	polski	Poziom studiów:1	
Forma studiów:	☐ stacjonarne ☒ niestacjonarne	Status zajęć:	☐ podstawowe ☒ obowiązkowe ☒ kierunkowe ☐ do wyboru
		Numer semestru: ...8.....	☐ semestr zimowy ☒ semestr letni
Rok akademicki, od którego obowiązuje opis (rocznik):		2024/25	Numer katalogowy: WET-W-JMSNS-08L-K16/1_20

Koordinator zajęć:	Dr hab. Bernard Turek, prof. SGGW
Prowadzący zajęcia:	Nauczyciele akademicy IMW; Katedry Chorób Dużych Zwierząt i Kliniki, doktoranci zgodnie z obowiązującym wewnętrznym aktem prawnym, profesorowie wizytujący. Inni specjaliści w zależności od potrzeb i możliwości.
Założenia, cele i opis zajęć:	<p>Przekazanie wiedzy o etiologii, patogenezie, rozpoznawaniu i leczeniu tych chorób koni, które wymagają postępowania chirurgicznego, a także nauczanie umiejętności ich rozpoznawania i leczenia</p> <p>Wykłady</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Badanie pacjenta. Rozważania o rozpoznaniu. Urazy u koni. Uszkodzenie tkanek. Gojenie się uszkodzeń tkanek (przypomnienie). Choroby narządu palcowego: definicja, przykłady, występowanie. Cechy kopyta wyrosniętego. Istota korekcji kopyt. Przerwy w ciągłości rogu kopytowego: szczelina, rozpadlina, ściana pusta, ściana oddzielona. Słupek rogowy. (1h) 2. Pojęcie „Tworzywo kopytowo”. Stłuczenie tworzywa kopytowego. Rany tworzywa kopytowego: zatrat, zagwożdżenie, nagwożdżenie. Podział przyziemnej powierzchni kopyta ze względu na następstwa nagwożdżenia. Zapalenia tworzywa kopytowego: kryteria podziału i rodzaje zapaleń tworzywa kopytowego, rozpoznawanie i zasady leczenia. Rzekomy rak kopyta. (1h) 3. Ochwat jako zespół chorobowy. (1h) 4. Przypomnienie: pojęcie rany, sposoby gojenia się rany (podkreślenie, że między obydwojema sposobami gojenia się rany istnieją wyłącznie różnice ilościowe), podstawowe pojęcia związane z leczeniem ran, omówienie warunków rychłozrostu. Trudno gojące się rany kończyn u koni. (1h) 5. Specyficzne cechy znieczulenia koni. (1h) 6. Trzebieenie ogierów: wskazania, metody, możliwe powikłania. (1h) 7. Wnętrostwo: istota, występowanie, rozpoznanie leczenie. (1h) 8. Złamania kości u koni: definicja, występowanie, objawy i rozpoznawanie. Biologia gojenia się złamania. Postępowanie doraźne z koniem przy złamaniu kości. Możliwości leczenia złamań kości koni, metody leczenia złamań. Czynniki wpływające na wybór metody leczenia. (1h) 9. Choroba stawu (arthropathia). Budowa stawu – przypomnienie. Ogólna klasyfikacja chorób stawów. Zapalenie jałowe. Rana przenikająca do stawu. Bakteryjne zapalenie stawu – rozpoznawanie, leczenie, rokowanie. Włogaczna - występowanie, przyczyny, mechanizmy powstawania zmian zwyrodnieniowych.. Martwica chrzęstno-kostna u koni (1h) 10. Rany ścięgien. Jałowe zapalenie ścięgien u koni: występowanie, etiopatogeneza, biologia gojenia się przerwań ścięgien, zachowawcze i operacyjne metody leczenia zapaleń ścięgien. Przykurcze ścięgien zginaczy i nadwyprostność palców. (1h) 11. Przepuklina. Istota choroby. Opis i klasyfikacja przepuklin. Objawy, rozpoznawanie i leczenie przepuklin. (1h) 12. Teoria niedrożności: istota, rodzaje. Podział niedrożności jelit. Występowanie. Przyczyny. Patofizjologia niedrożności. Wstrząs towarzyszący ostrej niedrożności jelit. Przykłady kliniczne niedrożności. (1h) 13. Obraz kliniczny pacjenta z niedrożnością jelit. Rozpoznanie niedrożności jelit. Postępowanie doraźne w przypadku konia z kolką. Wybór metody leczenia. Zachowawcze leczenie niedrożności jelit konia. Operacyjne leczenie niedrożności jelit konia: cele, wskazania, demonstracja spotykanych zmian. (1h) 14. Dychawica świszcząca: istota, występowanie objawy, etiopatogeneza, rozpoznanie różnicowe, leczenie. (1h) 15. Ślepotą miesięczną koni: istota choroby, występowanie, etiopatogeneza, objawy i rozpoznawanie, leczenie. (1h) <p>Ćwiczenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kopyta - korekcja. Pourazowe schorzenia tworzywa kopytowego – zagwożdżenie, nagwożdżenie. (3h) 2. Ochwat przewlekły. (3h) 3. Rany – diagnostyka i postępowanie. (3h) 4. Schorzenia ścięgien mięśni zginaczy palców – zapalenia, tzw przykurcze. (3h) 5. Diagnostyka różnicowa guzów skóry, postępowanie. (3h) 6. Choroby zębów – rozpoznawanie wieku po zębach, tarnikowanie. (3h) 7. Schorzenia zatok obocznych nosa. (3h) 8. Postępowanie z koniem w przypadku morzyska. (3h) 9. Znieczulenie ogólne koni. Powikłania po znieczuleniu. (3h) 10. Podstawy okulistyki – ślepotą miesięczną, owrzodzenia rogówki. (3h)

		11. Złamania kości pęcinowej i złamania kości MC III. (3h) 12. Kastracja ogierów. (3h) 13. Schorzenia kości rysikowych. (3h) 14. Znieczulenia diagnostyczne nerwów i stawów. (3h) 15. Badanie ortopedyczne, diagnostyka kulawizn. (3h)		
Formy dydaktyczne, liczba godzin:		a) Wykłady; liczba godzin 15; b) Ćwiczenia kliniczne; liczba godzin 45.		
Metody dydaktyczne:		Ćwiczenia prowadzone bezpośrednio przy pacjentach kliniki, ćwiczenia laboratoryjne i na preparatach z rzeźni (kończyny, głowy koni), prezentacje multimedialne.		
Wymagania formalne i założenia wstępne:		Anatomia topograficzna, Fizjologia zwierząt 2, Mikrobiologia 2, Patofizjologia, Patomorfologia 3, Chirurgia ogólna i anestezjologia, Farmakologia weterynaryjna 2, Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna 2, Diagnostyka obrazowa dużych zwierząt		
Efekty uczenia się:		treść efektu przypisanego do zajęć:	Odniesienie do efektu. kierunkowego	Siła dla ef. kier*
Wiedza: (absolwent zna i rozumie)	W1	zasady i mechanizmy leżące u podstaw zdrowia zwierząt, a także powstawania chorób i ich terapii – od poziomu komórki przez narząd, zwierzę do całej populacji zwierząt; etiologię, patogenezę i objawy kliniczne chorób występujących u poszczególnych gatunków zwierząt oraz zasady postępowania terapeutycznego;	B.W1, B.W2, B.W3, B.W4, B.W5, B.W6, B.W9	3
	W2	sposoby postępowania diagnostycznego i terapeutycznego właściwe dla stanów chorobowych występujących u zwierząt; sposoby wykorzystania weterynaryjnych produktów leczniczych w celu profilaktyki i leczenia zwierząt, a także w celu zagwarantowania bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego i ochrony środowiska;	B.W1, B.W2, B.W3, B.W4, B.W5, B.W6, B.W7	3
	W3	zasady przeprowadzania badania klinicznego zgodnie z planem badania klinicznego, analizy objawów klinicznych i zmian anatomopatologicznych	B.W5, B.W6,	
Umiejętności: (absolwent potrafi)	U1	przeprowadzić badanie kliniczne zwierzęcia zgodnie z zasadami sztuki lekarskiej;	B.U1, B.U2, B.U3	3
	U2	analizować i interpretować objawy kliniczne, zmiany anatomopatologiczne oraz wyniki badań laboratoryjnych i dodatkowych, formułować rozpoznanie stanu chorobowego, z uwzględnieniem diagnostyki różnicowej, oraz podejmować czynności terapeutyczne lub profilaktyczne;	B.U1, B.U2, B.U3, B.U6, B.U10	3
	U3	zaplanować postępowanie diagnostyczne;	B.U3, B.U4 B.U8, B.U11,	3
Kompetencje: (absolwent jest gotów do)	K1	wykazywania odpowiedzialności za podejmowane decyzje wobec ludzi, zwierząt i środowiska przyrodniczego;	KS.1, KS.2, KS.3, KS.4, KS.5	2
	K2	udziału w rozwiązywaniu konfliktów, a także wykazywania się elastycznością w reakcjach na zmiany społeczne;	KS.1, KS.2, KS.3, KS.4, KS.5	2
	K3	korzystania z obiektywnych źródeł informacji;	KS.4, KS.5	3
	K4	komunikowania się ze współpracownikami i dzielenia się wiedzą;	KS.10, KS.5, KS.7, KS.8, KS.9	1
Treści programowe zapewniające uzyskanie efektów uczenia się:		Wykłady; 1. Badanie pacjenta z kulawizną. Zależności pomiędzy wadami postawy a kulawiznami. 2. Znieczulenia diagnostyczne nerwów na kończynach. 3. Znieczulenia diagnostyczne stawów kończyn. 4. Deformacje kątowe u źrebiąt. Diagnostyka i leczenie. 5. Specyficzne cechy znieczulenia ogólnego koni, powikłania po znieczuleniu. 6. Trzebieenie ogierów: wskazania, metody, możliwe powikłania. 7. Wnętrostwo: istota, występowanie, rozpoznanie i leczenie. Możliwe powikłania. 8. Złamania kości u koni, postępowanie doraźne z koniem przy złamaniu kości. Możliwości leczenia złamań kości koni, metody leczenia złamań. Czynniki wpływające na wybór metody leczenia. 9. Wybrane złamania kości zuchwy. Rozpoznawanie i leczenie 10. Choroby stawów. Budowa stawu – przypomnienie. Ogólna klasyfikacja chorób stawów. Zapalenie jałowe. Bakteryjne zapalenie stawu –rozpoznawanie, leczenie, rokowanie. Choroba zwyrodnieniowa stawów Martwica chrząstko-kostna u koni. 11. Jałowe zapalenie ścięgien u koni: występowanie, etiopatogeneza, biologia gojenia się przerwań ścięgien, zachowawcze i operacyjne metody leczenia zapaleń ścięgien. Przykurcze ścięgien zginaczy i nadwyprostność palców.		

	<p>12. Wybrane zagadnienia dotyczące chorób zębów. Schorzenia zatok obocznych nosa.</p> <p>13. Schorzenia morzyskowe, Przykłady kliniczne niedrożności. Obraz kliniczny pacjenta z niedrożnością jelit. Rozpoznanie niedrożności jelit. Postępowanie doraźne w przypadku konia z kolką. Wybór metody leczenia. Zachowawcze leczenie niedrożności jelit konia. Operacyjne leczenie niedrożności jelit konia: cele, wskazania, demonstracja spotykanych zmian.</p> <p>14. Choroby górnych dróg oddechowych. Dychawica świszcząca: istota, występowanie objawy, etiopatogeneza, rozpoznanie różnicowe, leczenie. Dogrzebietowe przemieszczenie podniebienia miękkiego. Uwięźnięcie nagłośni.</p> <p>15. Podstawowe zagadnienia z okulistyki, ślepotą miesięczną koni: istota choroby, występowanie, etiopatogeneza, objawy i rozpoznawanie, leczenie. Owrzodzenia rogówki</p> <p>Ćwiczenia;</p> <p>1. Kopyta - korekcja. Pourazowe schorzenia tworzywa kopytowego – zagwożdżenie, nagwożdżenie. 2. Ochwat przewlekły. 3. Rany – diagnostyka i postępowanie. 4. Schorzenia ścięgien mięśni zginaczy palców – zapalenia, tzw przykurcze. 5. Diagnostyka różnicowa guzów skóry, postępowanie. 6. Choroby zębów – rozpoznawanie wieku po zębach, tarnikowanie. 7. Schorzenia zatok obocznych nosa. 8. Postępowanie z koniem w przypadku morzyska. 9. Znieczulenie ogólne koni. Powikłania po znieczuleniu. 10. Podstawy okulistyki – technika wykonywania badania okulistycznego. 11. Złamania kości pęcinowej i złamania bloczka kości MC III. Doraźne postępowanie. Możliwości leczenia operacyjnego. 12. Kastracja ogierów. 13. Schorzenia kości rysikowych. 14. Znieczulenia diagnostyczne nerwów i stawów. 15. Badanie ortopedyczne, diagnostyka kulawizn</p>
Sposób weryfikacji efektów uczenia się:	<p>Podstawą zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach oraz aktywny udział polegający na realizowaniu programu zajęć, poprawnym wykonaniu wszystkich prezentowanych technik. Znajomość teoretycznych technik zabiegów chirurgicznych wykonywanych u koni, prezentowanych na zajęciach. Student jest zobowiązany do przygotowania się do zajęć klinicznych podczas których na bieżąco jest weryfikowany ich stan wiedzy.</p> <p>Zaliczenie wykładów odbywa się w postaci egzaminu pisemnego – pytania testowe. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest obecność na ćwiczeniach i dobra znajomość przerabianych zagadnień (powyżej 60%).</p> <p>Punktacja w odniesieniu do obu form zaliczeń:</p> <p>60-69% - (3,0) 70-76% - (3,5) 77-84% - (4,0) 85-92% - (4,5) 93-100% -(5,0)</p> <p>Poza wskazanymi sposobami weryfikacji efektów uczenia (forma, liczba) nie przewiduje się żadnych dodatkowych. W sytuacji odgórnego zawieszenia realizacji zajęć w Uczelni i konieczności nauczania zdalnego, dopuszcza się inne metody weryfikacji realizowanych efektów uczenia w sposób adekwatny do sytuacji.</p>
Szczegóły dotyczące sposobów weryfikacji i form dokumentacji osiągniętych efektów uczenia się:	Przygotowanie studenta do zajęć sprawdzane jest na poszczególnych ćwiczeniach i odnotowywane na listach obecności. Stan wiedzy studenta dotyczący wykładów jest oceniany na podstawie testu pisemnego na koniec semestru w sesji zaliczeniowej.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową:	1- ocena wynikająca z obserwacji aktywności i wiedzy studenta w trakcie zajęć – 50%, 2 - egzamin końcowy – 50%
Miejsce realizacji zajęć:	Klinika Katedry Chorób Dużych Zwierząt, W wyjątkowych sytuacjach (ciekawe przypadki kliniczne) zajęcia są realizowane w wybranych stajniach i ośrodkach poza uczelnią.
Literatura podstawowa i uzupełniająca:	
<ol style="list-style-type: none"> 1.. Schebitz H., Brass W.: Chirurgia ogólna dla lekarzy weterynarii i studentów. PWRiL, Warszawa 1983. 2. Szeligowski E.: Weterynaryjna diagnostyka chirurgiczna Kulczyckiego. PWRiL, Warszawa 1994. 3. Szeligowski E., Kłos Z. Janicki A.M., Sterna J.: Chirurgia weterynaryjna Kulczyckiego. PWRiL, Warszawa 1997. 4. Empel W.: Radiodiagnostyka weterynaryjna. PWRiL, Warszawa 1998. 5. Turek B., Domino M., Jasiński T.: Radiografia koni, podręcznik dla studentów weterynarii. SGGW, Warszawa 2024. 6. Dietz O., Huskamp B.: Praktyka kliniczna: konie. Galaktyka, Łódź 2008. 7. McAuliffe S., B., Slovis N.M.: Atlas Chorób Żrebiąt. Elsevier Urban & Partner, 2010. 8. Wilson D.A., Kramer J., Constantinescu G.M., Branson K.R.: Zabiegi Chirurgiczne u koni w warunkach pozaszpitalnych. Elsevier Urban & Partner, 2009. 	
UWAGI	

*) 3 – zaawansowany i szczegółowy, 2 – znaczący, 1 – podstawowy.

Wskaźniki ilościowe charakteryzujące moduł/przedmiot:

Szacunkowa sumaryczna liczba godzin pracy studenta (kontaktowych i pracy własnej) niezbędna dla osiągnięcia zakładanych dla zajęć efektów uczenia się - na tej podstawie należy wypełnić pole ECTS:	75 h
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia:	4 ECTS